

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2008, č. j. ZKI PU-O-40/236/2008/7, a o ochraně proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 12. 4. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 86,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 4. 2. 2009 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2008, č. j. ZKI PU-O-40/236/2008/7, a ochrany proti nečinnosti žalovaného. Dále požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 25. 1. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 54, zamítl návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, dále jím odmítl jeho žalobu a zamítl návrh na opravu svého usnesení ze dne 12. 2. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 7. Žalobce podal proti usnesení ze dne 25. 1. 2010 kasační stížnost, v níž mimo jiné navrhl, aby krajský soud prohlásil doručení tohoto usnesení za neúčinné podle ust. § 50d odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), neboť mu nebylo řádně a účinně doručeno nejenom pro vady na straně doručujícího orgánu. Jako důkaz žalobce označil údaje obálky, v níž bylo usnesení odesláno.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 12. 4. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 86, návrh žalobce na prohlášení doručení usnesení za neúčinné zamítl s tím, že žalobce neuvedl žádný omluvitelný důvod, proč se nemohl s písemností seznámit. Za takový důvod nelze považovat to, že obálka doručované písemnosti vykazovala vady. Tato skutečnost by účastníku řízení nebránila v tom, aby se s obsahem písemnosti seznámil, což ostatně žalobce učinil. Žalobce ani nespécifikoval, v čem by uvedené vady na straně doručujícího orgánu měly spočívat, krajský soud pak žádné vady obálky neshledal.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včas kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) c) d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).

Namítl, že krajský soud řádně nezjistil skutkový a právní stav věci provedením důkazu navrženým žalobcem. Výrok usnesení je navíc nesrozumitelný, nepřezkoumatelný i zmatečný, a proto je ho třeba nejprve opravit opravným usnesením. Žalobce dále navrhl prohlášení doručení i tohoto usnesení za neúčinné, přičemž jako důkaz označil údaje obálky, v níž bylo usnesení odesláno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud má totiž za to, že při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu, a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.

Na základě uvedeného proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s jako nepřijatelnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu